

Sygn. akt I C 164/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Piotr Fal

Protokolant: Monika Mokracz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2017 roku w B.

sprawy z powództwa S. D.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda S. D. na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L. kwotę 2.400,00 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu – kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 164/16

UZASADNIENIE

W dniu 16 marca 2016 roku S. D. reprezentowany przez radcę prawnego T. K. złożyli do Sądu Rejonowego w Belchatowie pozew o zapłatę kwoty 9.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L. z nieruchomości będącej własnością S. D., położonej w miejscowości W. gmina Z. oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...) za okres od 1 marca 2006 r. do dnia 29 lutego 2016 r.

Pełnomocnik pozwanego (...) S.A. z siedzibą w L. wnosił o oddalenie w całości powództwa.

Na rozprawie powód popierał powództwo, zaś pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie powództwa.

460/14

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. D. jest wspólnie z żoną M. D. współwłaścicielem nieruchomości położonej w miejscowości W. gmina Z. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Belchatowie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...).

(okoliczność niesporna; dowód: odpis księgi wieczystej (...) – k. 6-14 akt sprawy I Ns 460/14)

Przez działkę o numerze (...) biegnie fragment napowietrznej linii średniego napięcia 15kV relacji Z.-W.. Na nieruchomości znajduje się ponadto jedno stanowisko słupowe z podporą.

(okoliczność niesporna)

Prawomocnym postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2016 r. w sprawie II Ca 456/16 Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim zmieniającym postanowienie Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie I Ns 460/14 oddalony został wniosek S. D. o ustanowienie służebności przesyłu na jego nieruchomości położonej miejscowości W. gmina Z. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Bełchatowie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer (...). Sąd Okręgowy uwzględnił zarzut uczestnika (...) S.A. z siedzibą w L. zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej swą treścią służebności przesyłu z dniem 31 grudnia 2005 r.

(dowód: postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. w sprawie II Ca 456/16 wraz z uzasadnieniem – akta sprawy I Ns 460/14 Sądu Rejonowego w Bełchatowie)

Stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów przedstawionych przez strony. W zakresie ustalonym stan faktyczny był niesporny między stronami procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo polegało oddaleniu.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 225 Kodeksu Cywilnego (dalej: k.c.) w związku z art. 224 §1 k.c. W świetle tych przepisów samoistny posiadacz w złej wierze jest obowiązany do wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy i jest odpowiedzialny za jej zużycie, pogorszenie lub utratę.

W przedmiotowej sprawie należało stwierdzić, iż Sąd Okręgowy w P. zmieniając postanowienie Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie I Ns 460/14 i oddalając wniosek S. D. o ustanowienie służebności przesyłu na jego nieruchomości położonej miejscowości W. gmina Z. oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) uwzględnił zarzut uczestnika (...) S.A. z siedzibą w L. zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej swą treścią służebności przesyłu z dniem 31 grudnia 2005 r. W tej sytuacji należało, stwierdzić, że powód utracił w tym zakresie własność swojej rzeczy wskutek jej zasiedzenia przez posiadacza, co w konsekwencji oznacza, że nie przysługuje mu roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy bez tytułu prawnego

w okresie poprzedzającym dzień zasiedzenia tj. dzień 31 grudnia 2005 r. Sąd w tym zakresie podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 kwietnia 2011 r. w sprawie III CZP 7/11 (opubl. OSP 2012 Nr 10 poz.93), zgodnie z którym osobie, która utraciła własność rzeczy wskutek jej zasiedzenia przez posiadacza, nie przysługuje wobec posiadacza roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy bez tytułu prawnego w okresie poprzedzającym dzień zasiedzenia. Zasiedzenie jest instytucją, której funkcja, mówiąc najogólniej, polega na uporządkowaniu sytuacji prawnej przez usunięcie długotrwałej, wynikającej z niedochodzenia swych praw przez właściciela, niezgodności pomiędzy stanem posiadania a stanem prawnym (por. wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 grudnia 2005 r., SK 61/03, OTK-A 2005, nr 11, poz. 136, i z dnia 25 maja 1999 r., SK 9/98, OTK 1999, nr 4, poz. 78). Służy ono zatem zapewnieniu porządku publicznego, jego bezpieczeństwu.

Nadto jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 stycznia 2012 r. w sprawie II CSK 258/11 (opubl. LEX Nr 1125088) funkcja zasiedzenia sprzeciwia się przyznaniu byłemu właścicielowi wobec posiadacza, który stał się właścicielem wszelkich innych roszczeń, u których podstaw leży prawo własności, do takich zaś należałyby roszczenia uzupełniające za okres poprzedzający datę zasiedzenia, w tym roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy. Ład, porządek prawny, stabilizacja stosunków w zakresie odnoszącym się do własności rzeczy, czyli wszystko to, do czego zapewnienia zmierza zasiedzenie, ulegałoby ponownie zakłóceniu przez spory dotyczące, związanego z roszczeniem windykacyjnym i tym samym uzależnionego przede wszystkim od kwestii własnościowych, roszczenia o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy w okresie poprzedzającym datę zasiedzenia. Przyznanie byłemu właścicielowi takiego roszczenia wobec posiadacza, który stał się właścicielem, byłoby więc nie do pogodzenia z celem zasiedzenia.

Powyższe rozważania przeniesione na ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny wobec nabycia przez pozwanego służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu prowadzą także do wniosku, że powodowi, którego nieruchomości została obciążona taką służebnością wskutek jej zasiedzenia, nie przysługuje roszczenie o wynagrodzenie za okres po dacie zasiedzenia. Powyższe wynika z faktu, że z datą 31 grudnia 2005 r. pozwany nabył służebność gruntową odpowiadającą służebności przesyłu w sposób pierwotny, a zatem jako właściciel nie może być obciążony obowiązkiem zapłaty wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości powoda w zakresie wykonywania przysługującej mu służebności gruntowej. W tym zakresie Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 9 stycznia 2014 r. w sprawie I ACa 620/13 (opubl. LEX Nr 1415819) i przyjmuje za własne, że osobie, której nieruchomości została obciążona służebnością o treści odpowiadającej służebności przesyłu wskutek jej zasiedzenia od chwili zasiedzenia nie przysługuje roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie bez podstawy prawnej przez inną osobę ze służebności przesyłu.

Z tych też względów Sąd oddalił w całości powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 i §3 k.p.c. oraz na podstawie §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) w zw. §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667). Po stronie pozwanej na koszty procesu składa się kwota 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany w całości wygrał powództwo, stąd też należał mu się zwrot kosztów procesu w całości.